Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Archive Cypriot Newspaper Materials Cyprus

1920-03-24

þÿ š Í À Á ¿ Â - ± Á . 9

Library of Neapolis University Pafos

http://hdl.handle.net/11728/9647

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΟΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΤΟΣ Α'. Ἀρ. 9. (Β'.) Δ'. Ἀρ. (79) 115 — ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΛΟΥΗΣ ΓΕΩΡΓ. ΛΟΥΪΖΟΣ — Βαρώσια (Κύπρου) 11|24 Μαρτίου 1920

Η ΔΙΑΣΤΡΕΒΛΩΣΙΣ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Ἡ κομματικὴ ἐμπάθεια καὶ διάφορα ἄλλα ἐλατήρια ὤθησαν διαφόρους εἰς ἀδίκους ἐπιθέσεις καὶ δημοσιεύματα κατὰ τῶν βουλευτῶν μας τὰ ὁποῖα διὰ τοὺς γνωρίζοντας καλῶς τὰ πράγματα μόνον τὴν ἀηδίαν προκαλοῦν καὶ τὸν οἶκτον διὰ τὸ χαμηλὸν ἐπίπεδον εἰς τὸ ὁποῖον κατῆλθε μερὶς τις τοῦ Κυπριακοῦ Τύπου καὶ ἄτομά τινα.

Οὕτω ἀνέγνωμεν εἰς ἐφημερίδας τινὰς τῆς παρελθ. ἑβδομάδος ἐντελῶς παραμορφωμένας τὰς δηλώσεις τοῦ βουλευτοῦ κ. Δημοσθ. Σεβέρη τὰς γενομένας κατὰ τὴν ἐν Λάρνακι σύσκεψιν τῶν βουλευτῶν τοῦ προπαρελθ. Σαββάτου.

Ὁ κ. Δ. Σεβέρης διὰ τῶν δημοσιευμάτων τούτων φέρεται δηλώσας ὅτι «ἡ ἀναβολὴ ἔστω καὶ μιᾶς στιγμῆς εἶναι ἀσύμφορος» σχετικῶς μὲ τὴν ἀναχώρησιν μελῶν τινων τῆς Πρεσβείας διὰ Λονδῖνον ἐνῷ ἐντελῶς διάφοροι ἦσαν αἱ πραγματικαὶ δηλώσεις καὶ ἀντιλήψεις του αἱ ἐκδηλωθεῖσαι κατηγορηματικῶς πρὸς τοὺς συναδέλφους του κατὰ τὴν σύσκεψιν ταύτην.

Ὁ κ. Δημ. Σεβέρης πρὸς τοὺς συναδέλφους του ἐδήλωσεν ὅτι «εἶναι πεπεισμένος ὅτι καὶ μετὰ τρεῖς καὶ μετὰ ἓξ μῆνας ἐὰν ἀναχωρήσουν οἱ βουλευταὶ οὐδόλως θὰ ἐπηρεασθῇ τὸ Κυπριακὸν ζήτημα, ἀναγκάζεται δὲ νὰ ψηφίσῃ ὑπὲρ τῆς ἀμέσου ἀναχωρήσεως ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον ὅπως μὴ εἶναι ὁ στόχος διαφόρων ἐμπαθῶν ἐπικριτῶν καὶ φωνασκῶν.»

Αὗται εἶναι αἱ ἀκριβεῖς δηλώσεις τοῦ κ. Δημ. Σεβέρη καὶ προκαλοῦμεν οἱονδήποτε ἐὰν τολμᾷ να τὰς διαψεύσῃ.

Πόση ὅμως εἶναι ἡ διαφορὰ ἀπὸ τὰς ἀνωτέρω δηλώσεις μὲ ἐκείνας αἱ ὁποῖαι ἐτέθησαν εἰς τὸ στόμα τοῦ κ. Σεβέρη ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον, ἐπαναλαμβάνομεν, διὰ νὰ προκαλέσουν τὴν ἀντιπάθειαν κατὰ βουλευτῶν οἵτινες ἔτυχε νὰ εἶναι ἀναμεμιγμένοι εἰς τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς καὶ τῶν ὁποίων ἡ μὴ ἄμεσος ἀναχώρησις ἀνατρέπει τὰ σχέδια διαφόρων ἐπιτηδείων οἵτινες ἐφαντάσθησαν κατάλληλον τὴν εὐκαιρίαν ὅπως καταλάβουν Δημαρχεῖά τινα τῆς Νήσου.

Τὸν αὐτὸν καὶ οὐδένα ἀπολύτως ἄλλον σκοπὸν εἶχε καὶ ψήφισμά τι τοῦ ὑπὸ τὸν κ. Μ. Ι. Νικολαΐδην ὑποψήφιον Δήμαρχον Λάρνακος «Κέντρου τῶν Φιλελευθέρων» διὰ τοῦ ὁποίου ἀποδοκιμάζεται ὡς ἀντιπατριωτικὴ πᾶσα ἐνέργεια τείνουσα εἰς ἐπιβράδυνσιν τῆς ἀναχωρήσεως τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἢ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς Κυπριακῆς Ἀποστολῆς».

Ἐτόλμησαν οἱ κύριοι αὐτοὶ οἱ ὑπογράψαντες τὸ ψήφισμα νὰ χαρακτηρίσουν ὡς μὴ πατριώτας τοὺς βουλευτάς μας κηρυχθέντας ὑπὲρ τῆς μὴ ἀμέσου ἀναχωρήσεως διότι οὐδεὶς ὑπῆρχε λόγος καὶ διότι δὲν ἤθελησαν νὰ γίνουν κομματικὰ ὄργανά των.

Μὴ πατριῶται οἱ βουλευταί μας. Ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐπὶ ἔτος ὁλόκληρον ἐν Λονδίνῳ ἐγκατέλειψαν τὰ πάντα ἀγωνιζόμενοι ὑπὲρ τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος, ἐγκαταλελειμμένοι ὑφ' ὅλων αὐτῶν, οἵτινες κατὰ διαβολικὴν σύμπτωσιν παρουσιάζονται ὡς πατριῶται σήμερον.

Αὕτη εἶναι ἡ ἀλήθεια. Ἐκεῖνοι οἵτινες ἐρρήγνυον τὰ ἱμάτια των διὰ τὴν δῆθεν ἄσκοπον ἐν Λονδίνῳ παραμονὴν τῆς Κυπριακῆς Πρεσβείας, αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι ἐνυμνήθησαν ἄλλοτε ὑπὲρ τῆς μὴ ἀποστολῆς χρημάτων ἀκόμη πρὸς τὴν Πρεσβείαν ἵνα ἐξαναγκασθῇ καὶ ἐπιστρέψῃ, σήμερον φανάζουν ὑπὲρ τῆς ἀμέσου ἀναχωρήσεως διότι.... ἔφθασεν ἡ ἡμέρα τῶν Δημοτικῶν Ἐκλογῶν.

Εὐτυχῶς ὅμως ὁ Κυπριακὸς λαὸς τοὺς γνωρίζει καλῶς. Τὴν σημασίαν δὲ τὴν ὁποίαν ἔδωσε, καὶ ὅλοι εἰς τοὺς διαφόρους πλειστους τὰς ὁποίας ἐστησαν οἱ κύριοι αὐτοὶ διὰ νὰ ἐπιτεθῶσιν εἰς Δημαρχεῖα τινα θὰ τὴν ἐκδηλώσῃ ὅπως ἁρμόζῃ διὰ τῆς καταψηφίσεως των κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς ἑβδομάδος ταύτης. Δὲν ὑπάρχει οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι ὁ Κυπριακὸς λαὸς θὰ θάψῃ ὑπὸ τὰς μαύρας ψήφους τοὺς πάντας ἐκείνους οἵτινες θρασύνεινται καὶ μὴ τολμῶντες ν' ἀντιπαραταχθῶσι στῆθος πρὸς στῆθος μὲ τοὺς πολιτικούς ἀντιπάλους των, τοὺς ἀπολαμβάνοντας τῆς Παγκυπρίου ἐκτιμήσεως, ἐζήτησαν νὰ ἐκμεταλλευθῶσι καὶ τὴν Πατρίδα των ἀκόμη πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν φιλοδοξιῶν των.

ΑΙ ΔΗΜΟΤ. ΕΚΛΟΓΑΙ

Ὥστε αἱ δημοτικαὶ ἐκλογαὶ δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ προληφθοῦν εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς Νήσου. Τουναντίον μάλιστα ὡς πληροφορούμεθα εἴς τινας ἐξ αὐτῶν θὰ διεξαχθῇ ἀγὼν σφοδρότατος διὰ τὸν ὁποῖον χρησιμοποιοῦνται ὅλα τὰ μέσα. Ἡ πάλη θὰ εἶναι λυσσώδης, πρωτοφανὴς μὲ ἀγωνίαν δὲ ἀναμένουν οἱ φίλοι τῶν ἐκλογικῶν συγκινήσεων τ' ἀποτελέσματα. Δυστυχῶς ἡ ἐκλογικὴ πάλη δὲν κατωρθώθη οὐδὲ τὴν φοράν ταύτην νὰ σταθῇ εἰς ἐπίπεδον ὑψηλότερον ἀπὸ ἐκεῖ ὅπερ μέχρι σήμερον ἐγνωρίσαμεν.

Μὲ λύπην μας παρετηρήσαμεν ὅτι τινὲς τῶν ὑποψηφίων κατῆλθον εἰς ἐπίπεδον πολὺ χαμηλόν, ἐπίπεδον ὕβρεων καὶ ἀντεγκλήσεων τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι διόλου τιμητικὸν δι' αὐτούς, οὐδὲ διὰ τὰς κοινότητας ἐκείνας ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ διαλογὴ τῶν ψήφων τοὺς ἀναδείξῃ δημοτικοὺς Συμβούλους.

ΑΝΤΙ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΟΣ

ΧΕΛΙΔΟΝΙΑ

Πάντοτε μὲ ἰδιαιτέρα χαρὰ χαιρετίζω τὸν ἐρχομὸ τῶν χελιδονιῶν, γιατὶ σὰν γέρος κάθομαι ν' ἀναπολήσω μαζί των τὲς ἀπολαύσεις καὶ πίκρες τῆς ζωῆς καὶ νὰ σκεφθῶ τὸ ἀβέβαιον μέλλον. Κι εἶνε τὸ κάθε ἀπ' αὐτὰ ὁλάκαιρο βιβλίο Ἱστορίας καὶ γεωγραφίας τῶν μερῶν ποῦ γύριζαν καὶ ἔμειναν....

Ἔχει τώρα τέσσερα χρόνια ποῦ ἕνα ζευγάρι ἦλθε καὶ ἔκτισε τὴν φωλιά του στὸν ἡλιακὸ τοῦ σπιτιοῦ μου. Ἡ-το ὡραῖο πρωΐ κι' ὁ ἥλιος ἀνοιξιάτικος ἐξέστανε τὰ χόρτα καὶ τὰ ζῶα καὶ ἐγὼ παραδομένος στὴν ἀνάγνωσι.. ὅτε ἄκουσα τὸ γλυκὸ τιτύβισμα τῶν χελιδονιῶν στὴν στέγη τοῦ ἡλιακοῦ μου. Ἐξέταξε τὸ ἀγαπημένο ζευγάρι κάμποση ὥρα ὡσὰν νάθελε νὰ βολιδοσκοπήσῃ τὲς διαθέσεις τοῦ νοικοκύρη ἐτραγούδησε γλυκὰ ὡσὰν νὰ προδιέθετε τὸν ἄνθρωπο γιὰ τὴν λαλιά του ἂν τοῦ ἤρεσκε ἢ τὸν στενοχωροῦσε, περιεργάσθη τὴν στέγη, τὰ βολίκια τὰ ψαθιά... κι' ὕστερα ἔφυγε. Ἀλλὰ δὲν ἄργησε πάλι νάλθῃ τὸ ἀρσενικὸ καὶ τὸ θηλυκὸ τραγουδῶντα θεσπέσιο ἀνοιξιάτικο τραγοῦδι. Ἐβγῆκαν ἔξω ἀπὸ τὸν ἡλιακό, πρὸς τὴν αὐλὴ μὲ τὲς ἀμυγδαλιές, τριανταφυλλιὲς καὶ πορτοκαλλιὲς κι' ἐκάθισαν πάνω σὲ μιὰ ἀμυγδαλιὰ τιτυβίζοντα. Ἀπὸ κείνη τὴν ὥρα ἡ ἀμοιβαία συμπάθεια καὶ φιλία ἀλλὰ καὶ ἐμπιστοσύνη τέλειωσε. Ἔφυγαν γιὰ πολλὴ ὥρα κι ἦλθαν καὶ τὰ δύο χελιδόνια μὲ λάσπη κι' ἄρχισαν τὴν φωλιά των ἡ ὁποία σὲ λίγες μέρες δὲν ἄργησε νὰ τελειώσῃ. Καὶ τί θαῦμα τέχνης εἶνε αὐτὴ ἡ φωλιὰ τῶν χελιδονιῶν καὶ πόσες γνώσεις πρέπει νάχουν αὐτὰ καὶ πόσας προφυλάξεις ἔλαβον! Ἄρχισαν τὴν ἡμέρα ποῦ τέλειωσε ἡ φωλιὰ νὰ τραγουδοῦν, νὰ πετοῦν ἐδῶ κι' ἐκεῖ ποῦ νόμιζες πῶς ἔκαμναν τὰ ἐγκαίνια τοῦ νέου των σπιτιοῦ καὶ προσκαλοῦσαν πανηγυριστὰς ἐμένα καὶ τὸ σκύλλο μου... Ἀπὸ τότε ἡ οἰκογενειακὴ ἑστία των ἐξησφαλίσθη. Πουλὶ ἐτραγουδοῦσαν καὶ εὐλογοῦσαν τὸν Θεὸν ἐν ᾧ ἐγὼ εὐτυχοῦσα χαιρετίζοντας τὸν ἥλιο καὶ Θεὸ ἔτρεχα ἔξω ἔτρωγον ἔπινον ἡσυχάζοντας μέσα στ' λιοπύρι του καλοκαιριοῦ ἐπανήχιζον τὸ τραγοῦδι καὶ τὸ πέταγμα τὴν δειλὴν καὶ ἀνεπαύοντο τὴν νύκτα...

Ἐκεῖ μέσα στὴν φωλιὰ τοῦ ἡλιακοῦ μου γέννησαν τὰ αὐγά των, ποιὸς ξεύρει πότε, καὶ μιὰ μέρα πρόβαλαν τὰ στοματάκια των τὰ μικρὰ χελιδονάκια, τὰ ὁποῖα περιποιοῦντο μὲ τόσην φροντίδα οἱ γονεῖς.

Κι' ἐξοῦσαν τὰ χελιδόνια εὐτυχισμένα...

Κι' ἔφυγαν μιὰ μέρα τοῦ Αὐγούστου μὲ παραπονιάρικο τραγοῦδι ἀποχαιρετίζοντα τὸ σπίτι των, ἐμένα καὶ μοὔλεγαν δεῖ θαρθοῦν στὸ ταξίδι των, νάχω ὑπομονή...

Αὐτὸ γίνηκε ὡς τώρα τρία χρόνια. Ποτὲ ὅμως δὲν ξεχάνω τὴν χαρὰ ποῦ μ' ἐκυρίευε ὅταν ἤρχετο ὁ Μάρτης, περιμένοντας τοὺς ξένους μου. Ἐρωτοῦσα τοὺς γειτόνους μου, τοὺς φίλους μου, δεξιά, ἀριστερά ἂν ἦλθαν κοντὰ των χελιδόνια, ἢ ἂν εἶδαν χελιδόνια κι ὅταν ἔπαιρνα ἀρνητικὴν ἀπάντησι ἡσύχαζα γιατὶ ἤλπιζα πῶς οἱ παληοί μου φίλοι ζοῦν καὶ ἀτυχοῦν ἢ δυστυχοῦν μακρυά, τόσον φίλους περιποιητικοὺς ἢ ὄχι καὶ φιλοξένους στοὺς θερμοὺς τόπους ποὔφυγαν, κι' ἤλπιζα ὅτι μιὰ μέρα θάλθουν νὰ μὲ χαιρετίσουν.

Ὦ πάντοτε γι' αὐτὸ ἤμην βέβαιος κι' ἐνθυμούμην τὴν συγκίνησιν ποῦ αἰσθάνθηκα τὸν πρῶτο χρόνο ὅταν ξανάλθαν κι' ἐσκεπτόμην πόσον σταθερὰ εἶνε κι' ἀδιάσειστη ἡ φιλία μεταξύ των χελιδονιῶν.

Φέτος ἄλλαξα σπίτι κι' εἶμαι μακρυὰ ἀπὸ τὸ πρῶτο.. Ἐζήτησα πληροφορίες τώρα ποὔλθαν τὰ χελιδόνια ἂν ἦλθε τὸ ἀγαπημένο ζευγάρι στὸν ἡλιακὸ τοῦ σπιτιοῦ. Ὡς τὴν ὥρα αὐτὴ δὲν φάνηκαν. Τί νάγιναν; Ποιὸς ξεύρει; Νὰ ὑπέθεσα κανεὶς ὅτι χάθηκαν εἴτε στὸ πηγαιμὸ ἢ ἐρχομὸ των μέσα στὸ μακρυνὸ ταξεῖδι των ἢ νὰ πέθαναν ἀπ' τὲς δυστυχίες στὴν θερμὴ πατρίδα των, ἢ νάφυγαν ἀπ' τὴ παληὰ φωλιὰ των δυσπιστοῦντα στοὺς ἀνθρώπους. Μυστήριον! Ἀλλ' ἀκόμη μυστήριον γιὰ μένα ἂν θάλθουν ποιὸς μπορεῖ νὰ πιστοποιήσῃ τὴν ταυτότητα των παρὰ μόνον ἐγὼ ὅπως κι' ἐκεῖνα μόνα μποροῦν νὰ πιστοποιήσουν γιὰ μένα τὴν ταυτότητα τοῦ παληοῦ των φίλου; Ἀλλὰ καὶ πῶς νὰ μπορέσω νὰ κάμω νέους φίλους, χελιδόνια; Κι' αὐτὸ πάλιν δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ μένα ὅσην καλὴν διάθεσιν κι' ἂν δείχνω, τὰ χελιδόνια μόνα των θὰ κρίνουν ἂν εἶμαι ἄξιος τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ φιλίας των.

ΝΑΡΚΙΣΣΟΣ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Παγωμένα βουνὰ 22|4 τοῦ Γεννάρη 1920

«Ἂς ζητοῦμεν ἐμεῖς εἰς τὴ ζωὴ, ὅσοι ἀγαποῦμε τὴν Ἀλήθεια: Ἂς ἐλευτερωθοῦμεν ἀπ' τὸ σῶμα κι' ἀπ' τὲς ἀσθένειες ποῦ συνοδεύουνε τὴν ζωή. Σωκράτης.»

Ναί! ἀγαπημένε μου Φλεγύα, δὲν ἔχω ἄλλο νὰ κάμω παρὰ νὰ πιῶ ὅπως Βερθέρος! Αὐτὸ τὸ διδάχθηκα ὑπὸ καιρὸ κι' ἂν δὲν τὸ ἐφαρμόζω ὡς τώρα, κ' ἐγὼ δὲν καλοξέρω. Ἴσως κάποιες γλυκὲς ἀναλαμπές ποῦ ἀποφαίνονται κάποτες στὴ μεγάλη αὐτὴ σκηνὴ τῆς κωμωδίας τῆς ζωῆς ὄχι τοῦ φθαρτοῦ θεάτρου ὅπως λαθιασμένα φρουγοδησα οἱ εὐλογο με κρατήσαν στὴ ζωή! Τώρα ὅμως ποῦ γνώρισα ἐπὶ θεία τί φωλιάζει μέσα μου, καὶ τί τριγύρω μου χορεύει, τώρα δηλ. ποῦ ἀφιγγομέτρησα τὸ κάθε τί μὲ τὸ φακὸ τῆς ἀγύγιστης λογικῆς κι' ὄχι ὅπως πρωτήτερα μὲ τὸν θαμπὸ τῆς πίστις, εἶδα πῶς τίποτες στὸ λογικὸ δὲν ὑπάρχει καὶ δὲν πρέπει νὰ πιαστῶ στὸ χέρι σὰν ἄλλη Σουλιώτισσα γιὰ νὰ ριχτῶ στὴν ἄβυσσον τῆς Ἀνυπαρξίας ἐκεῖ δηλ. ποῦ κι' αὐτὲς οἱ ψυχὲς ἀποσυνθέτουνται γιὰ νὰ ξαναγυρίσουν, ἄγνωστε, πειὰ ὑπὸ νέους συνδιασμοὺς καὶ νέες μορφές!...

Ἴσως νὰ ἐπεδρόσεινα ἀπὸ τὲς θεωρίες τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ἀπαισιοδοξίας καὶ ἰδίως τοῦ Σοπενχάουερ καὶ τοῦ Βούδδα ποῦ εἶναι δι' ὅλου ἀπίθανο. Ξέχωρα ὅμως τὴ στιγμὴ αὐτὴ ἀπὸ κάθε θεωρία, κληρονομικότητα καὶ περιβάλλον, νοιώθω μέσα μου ν' ἀναπηδᾷ καὶ νὰ φουσκώνῃ ἕνας πόθος, Φλεγύα μου, ποῦ δὲν θὰ τόνε πνίξω, μὰ θὰ τὸν ἀφήσω νὰ ξεσπάσῃ σὰν κι' εἶ περασμένοι ὡς τί πάλη γίνεται μέσα μου φίλε μου, ποῦ θέλησα γιὰ νὰ σοῦ εἰπῶ ρυθμικὰ τὸ νέο μου πόθο. Πῶς ξεθάφτησαν τὲν κουρελιασμένες Νεράϊδες εἰ παληές μου προλήψεις, καὶ πῶς ζητοῦν ἐπίμονα νὰ μὲ ἀλυσοδέσουν γιὰ πάντα στὸ βράχο μιᾶς ὑλακώδικης Ἠθικῆς πεῦνε γιὰ τὸ ἀπλήθεσε τὸ παρασκήνιο τῆ. ὁδιατροπιές του! Ἰουφάξετε πλάσε, γύφτισσε!

Πλανώτρα καὶ ὁδηγήτρα τῆς ζωῆς, ὦ, Γυναῖκα, σύρε με κι' μένα λίγη σκάχτη στὸ φῶς τῆς πικρῆς Ἀλήθειας, ἴσως ὤμψη καὶ σ' ἐμένα πὰ ἐμορφη σὰν Ἀλήθεια ἡ ψευτιά ποῦ χαρίζει τόσο σαρκαστικὰ στοὺς ἀπολλοῦσε τὴν εὐτυχία καὶ τὴ χαρά. Γιατὶ τὴν ψευτιά, ψευτιὰ θὰ νὰ τὴν ἀντικρύζῃ. καὶ ὅλο στὰ ψέματα σέρνεται ἡ Ζωή μας ὥσπου νὰρθῇ μεγαλόπρεπα καὶ δικαιωματικὰ ἡ πικρὴ καὶ μεγάλη Ἀλήθεια, γιὰ νὰ μᾶς σύρῃ ὅλους ἐμᾶς τοὺς δυστυχεῖς ποῦ χορτάσαμε τὴν πνευματικὴ τάξι τῆς Γυναῖκας, ἐκεῖ ποῦ θὰ βροῦμε μιὰ γιὰ πάντα ἀληθινὸ τὸ σκοπὸ τῆς Ζωῆς!..

Τὸ στερνὸ καταφύγιο ποῦ μ' ἀπόμεινε ἦτο αὐτό. Ἡ Γυναῖκα, τὴν ὁποίαν ἂν τὴν ξεδι-λύσουμε-γιὰ χάρι τῶν σαρκικῶν Ἡδονιστῶν θὰ βροῦμεν τὶς ἔννοιες: ὠ μ ω ρ φ ι ά. Π ο ί η σ η, Ἀ γ ά π η. Πόσα ὅμως δὲν βλέπω εἰρωνικὰ μειδιάματα καὶ συνοφρυώσεις στὰ πρόσωπα τῶν κτηνῶν τῆς εὐθείας ὁδοῦ γιατὶ νομίζουν πῶς ἡ πρώτη ἔννοια κρύβει σκάνδαλα ἠθικῆς πτώσεως, ἡ δεύτερη ἀερολογίες κ' ἡ τρίτη ἀνηθικότητα. Τὰ προβλέπω, μὰ δὲν λέω καὶ τίποτε· γιατὶ θεωροῦνται ἐκλεχτοὶ τοῦ Θεοῦ. Τοῦτο μόνο ποῦ λέω ἀγαπημένε μου Φλεγύα ὅτι, ἂν ὁ πόθος μου ἀποτύχῃ τὸν καινούργιο μου αὐτὸ Πόθο, θὰ πηδήσω ἀναπάντεχα πὰ στὸ ἅρμα τῆς Αὐτοκτονίας, γιὰ νὰ μὲ ὁδηγήσῃ ἀβέβαια στὴ λύση τοῦ προβλήματος τῆς Ζωῆς.

Σὲ φιλῶ

ΜΥΤΡΙΚΙΟΣ ΛΕΥΚΟΣ

Για τὴν ἀντιγραφή

ΘΕΙΜΟΣ ΦΛΕΓΥΑΣ

Η ΜΗΝΥΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ Κ. Ζ. ΛΟΥΜΙΔΟΥ

Τὴν παρελθ. Τετάρτην ἐπρόκειτο νὰ ἐκδικασθῇ ἡ κατὰ τοῦ κ. Λ. Γ. Ζαλουμίδου διευθυντοῦ τῆς ἐφημερ. «Ἀμμοχώστου» μήνυσις τῆς Ἀστυνομίας ἐπὶ κυκλοφορίᾳ ἐπιλήψιμου παραρτήματος θίγοντος τὴν δημοσίαν αἰδῶ. Τῇ αἰτήσει τοῦ δικηγόρου τοῦ κατηγορουμένου ἡ ἐκδίκασις τῆς ὑποθέσεως ἀνεβλήθη διὰ τὴν ἑπομένην ἡμέραν Πέμπτην ὅπως συνεκδικασθῇ μετὰ τῆς ἰδιωτικῆς κατηγορίας τῆς κινηθείσης ὑπὸ τοῦ ἐμμέσου διευθυντοῦ Γεωργίου [illegible] θιγόμενον διὰ τοῦ παραρτήματος ἐκείνου. Ὀλίγον ὅμως πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς δίκης τῇ ἐπεμβάσει πολλῶν ἐδόθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Λ. Γ. Ζαλουμίδου ἐξηγήσεις πρὸς τὸν ἡμέτερον διευθυντὴν σχετικῶς μὲ τὸ εἰρημένον παράρτημα. Ὁ κ. Ζαλουμίδης ἐδήλωσε προφορικῶς καὶ ἐγγράφως ὅτι παρερμηνεύθησαν τὰ ὑπ' αὐτοῦ γραφέντα, οὐδένα σκοπὸν εἶχε νὰ θίξῃ τὴν τιμὴν καὶ ὑπόληψιν τοῦ Δ ευθυντοῦ μας ἐξέφρασε δὲ ἐν τέλει τὴν λύπην του. Μετὰ τὰς ἐξηγήσεις ταύτας οἱ διάδικοι συνεφιλιώθησαν οἱ ὑπὸ τοῦ κ. Ζαλουμίδου δοθεῖσαι ἔγγραφοι ἐξηγήσεις κατετέθησαν ἐν ἀντιγράφῳ εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τοῦ Ἐπαρχ. Δικαστηρίου Ἀμμοχώστου μετὰ δηλώσεως τοῦ κατηγόρου ὅτι ἀποσύρει τὴν ὑπ' αὐτοῦ κινηθεῖσαν ἀγωγήν. Μετὰ τὴν διευθέτησιν ταύτην ἀπερρίφθη καὶ ἡ ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας κινηθεῖσα ἀγωγή.

Ὁ κ. Λ. Γ. Ζαλουμίδης ἀνέλαβεν ὑποχρέωσιν ὅπως τὴν ἔγγραφον δήλωσιν του τὴν κυκλοφορήσῃ εἰς παράρτημα, δημοσιεύσῃ δὲ ταύτην καὶ εἴς τινας τῶν Κυπριακῶν ἐφημερίδων.

ΝΕΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΤΟΥ ΒΑΣ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Ἀναδημοσιεύομεν κατωτέρω κατ' ἀκριβῆ μετάφρασιν ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ ὡς ἀπεστάλη ἡμῖν ἐξ Ἑλβετίας σπουδαιοτάτην συνέντευξιν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου μετ' ἀντιπροσώπου τῶν Κυριακάτικων «Τάϊμς» τοῦ Λονδίνου δοθεῖσαν περὶ τὰ μέσα Φεβρουαρίου ἐ. ἔ.

Ἡ συνέντευξις ἔχει ὡς ἀκολούθως.

Κατὰ τὴν 10 1|2, ὥραν ἐπισήμως ὡρισθεῖσαν διὰ τὴν μετὰ τοῦ Βασιλέως συνέντευξιν, ἡ Α. Μ. ἰσχυρός, ὑψηλός, εὐθυτενὴς ἐνεργητικός, καὶ φέρων ἐνδυμασίαν χρώματος Norfolk εἰσῆλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν, εὐκίνητος, ἐκινεῖτο πρὸς ἐμέ, μοῦ ἔδωκε τὸ χέρι κ' ἐκαθίσαμεν ἔναντι μεγαλυτέρας ἐξ μετώπου ἐμπρὸς σ' ἕνα μικρό, στρογγυλὸ τραπεζάκι. Τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἶναι ἡ ἀλήθεια περὶ τῆς στάσεως τῆς Ἑλλάδος ἀπέναντι τῆς Ἀντάντ ἐν ἀρχῇ τοῦ πολέμου. Ἦτο, ἐβεβαίωσεν ὁ Βασιλεύς, κυριολεκτικῶς φιλική. Ἡ χώρα ὤφειλε πολλὰ εἰς τὴν Μεγάλην Βρεταννίαν καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν διὰ τὴν ὑποστήριξιν ποῦ παρέσχον αὐται εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὸν μεγάλον ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα, ἐν ᾧ οὐδὲν ὠφείλομεν εἰς τὰς Κεντρικὰς δυνάμεις. Ἀλλ' ἦτο πεπεισμένη ὅτι τὸ μόνον πρᾶγμα, ὅπερ ἠδύνατο νὰ κάμῃ, ἦτο ἡ τήρησις τῆς οὐδετερότητος, τοὐλάχιστον πρὸς τὸ παρόν. Τοιαύτη ὑπῆρξεν ἐπίσης, πρέπει νὰ τὸ ὑπενθυμίσω,— ἐν ἀρχῇ ἡ γνώμη τῶν Συμμάχων ὁ ὁποίων, ὅπως τὸ καταδεικνύουν αἱ ἐπανειλημμέναι ἀποπείσεις τῶν πρὸς συμμετοχὴν προτάσεων. Αἱ ἑλληνικαὶ κυβερνήσεις ἔκαμον εἰς αὐτὰς πολλοὺς λόγους ὅπως μείνωμεν οὐδέτεροι· καὶ ἤμην καθ' ὁλοκληρίαν σύμφωνος μὲ τὰς ἐλλείψεις τῆς χώρας μου. Εἴχαμεν ἐξαντληθῆ ἀπὸ τοὺς δύο βαλκανικοὺς πολέμους καὶ μᾶς ἦτο ἀναγκαῖος ὁ χρόνος πρὸς φυσικὴν καθὼς καὶ οἰκονομικὴν ἀνασύνταξιν.

Ἡ μετὰ τῆς Σερβίας συνθήκη.

Λέγεται ὅτι δὲν ἐτηρήσαμεν τὰ πρὸς τὴν Σερβίαν λέγει μας. Καὶ ὅμως ὁ ἴδιος ὁ κ. Βενιζέλος, ὁ δημιουργὸς τῆς Ἑλληνοσερβικῆς συνθήκης, ἠρνήθη κατὰ τὸν Αὔγουστον 1914 νὰ δεχθῇ τὴν πρόσκλησιν τῆς Σερβικῆς κυβερνήσεως, ὅπως συμπολεμήσῃ κατὰ τῆς Αὐστρίας. Πρὸς τούτοις, δὲν ὑπάρχει ὅρος τῆς συνθήκης, ἥτις καθώριζεν ἀπαιτήσεις ὅτι θὰ ἐπέμβῃ, ἐὰν ἓν ἐκ τῶν δύο συμβαλλομένων μερῶν προσεβάλλετο ὑπὸ μιᾶς μόνον δυνάμεως καὶ ὄχι ὑπὸ συνασπισμοῦ δυνάμεων. Ἐπὶ τούτοις ἡ συνθήκη ἀπέβλεπε μόνον τὴν Βουλγαρίαν, ὅπως κατηγορηματικῶς καθωρίζετο εἰς τὴν ἐπισυναφθεῖσαν τῇ συνθήκῃ στρατιωτικὴν σύμβασιν. Ἐκτὸς τούτου ὅλων, ὀφείλω νὰ προσθέσω ὅτι εἰς οὐδὲν τῶν πολυαρίθμων τελεσιγράφων τῆς Ἀντάντ δὲν ἐγένετο μνεία περὶ ὑποχρεώσεως τινος πρὸς τὴν Σερβίαν ἐν ᾧ μερικὰ τῶν τελεσιγράφων τούτων ἀνεγνώριζον τὸ δικαίωμα τῆς Ἑλλάδος νὰ μένῃ οὐδετέρα καὶ ὑπεσχοῦντο τυπικῶς νὰ σεβασθοῦν τὴν θέλησιν της ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ. Ἐπὶ πλέον, κατ' αὐτὸν τὸν ἴδιον Αὔγουστον ὁ κ. Βενιζέλος προσεφέρθη νὰ θέσῃ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἀντάντ τὰς Ἑλληνικὰς δυνάμεις. Ἡ προσφορὰ αὕτη ἀπεκρούσθη, τῶν Συμμάχων δηλωσάντων ἀπεριφράστως τὴν ἐπιθυμίαν των νὰ διατηρήσωσι εἰρηνικὴν κατάστασιν ἐν τοῖς Βαλκανίοις, δι' ὃ καὶ συνίστησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα νὰ μείνῃ οὐδετέρα. Τέσσαρες προτάσεις ἐπεμβάσεως ἐν ὅλῳ ἐγένοντο πρὸς τὴν Ἀντάντ ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεών μου καὶ αἱ τέσσαρες δ' ἀπεκρούσθησαν. Ἡ τελευταία πρότασις, γενομένη ὑπὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ μου κ. Καλογεροπούλου κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1916, ὅτε ἡ Ρουμανία εἶχεν εἰσέλθει εἰς τὸν πόλεμον, ἔμεινεν ἀναπάντητος, διότι αἱ Δυνάμεις τῆς Ἀντάντ δὲν ἠθέλησαν ν' ἀναγνωρίσωσι τὸ Ὑπουργεῖον του.

Ἡ Ἐκστρατεία τῶν Δαρδανελλίων

Κατὰ τὴν ἐκστρατείαν τῶν Δαρδανελλίων, ὁ κ. Βενιζέλος ἐπέτεινε νὰ δεχθῶμεν τὴν πρόσκλησιν τῶν Συμμάχων, ὅπως λάβωμεν μέρος εἰς αὐτήν. Ὀφείλω νὰ προσθέσω ἐν παρόδῳ ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος μᾶς ὤθει ἐνόσῳ τὴν ὑπέσχετο ὑποχρεώσεων γενομένων ὑπὸ τῶν Συμμάχων ἀπέναντι τῆς συνεργασίας μας, ὡς περιλαμβάνουσαν ὁλόκληρον σχεδὸν τὴν Μ. Ἀσίαν. Εἴχομεν φυσικὰ τέτοιαν ἀμφιβολίαν ὅσην ἐμπιστοσύνην εἶχεν ὁ κ. Βενιζέλος. Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει τὸ σχέδιόν του, καθ' ὃ ὑπετεινε νὰ στείλωμεν εἰς Δαρδανέλλια μόνον μίαν Μεραρχίαν, ἦτο καθ' ὁλοκληρίαν ἀντίθετον τῇ γνώμῃ τοῦ Ἐπιτελείου μου καὶ ἐμοῦ τοῦ ἰδίου.

Ὅλη αὕτη ἡ ἐπιχείρησις ἧτις εἶχε σκοπὸν νὰ ἐκβιάσῃ τὴν Κωνσταντινούπολιν ἐφ' ἡμῶν, καθ' ὃν τρόπον ἐπεδιώχθη ὡς ἀδύνατος στρατιωτικῶς, καὶ τὸ γεγονότα ἀπέδειξαν ὅτι ἡ γνώμη μας ἦτο ὀρθή. Ἡ κατάστασις ἀπῄτει τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου μας, ὅπως συνίστατο εἰς τὸ νὰ ρίψωμεν ὅλας τὰς διαθεσίμους δυνάμεις κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως διὰ τοῦ Βουλγαρικοῦ ἐδάφους.

Τοιαύτη τις πρότασις θὰ ἐπέβαλεν ὑπέρ τὴν ἔνδειξιν ὡς ὑποστήριξιν ὁλόκληρου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους. Ἀλλ' ἡ Ρωσσικὴ φιλοδοξία ἀνέκοψεν τὸ σχέδιον τοῦτο, καὶ ὁ ὕστερον μήπως πλήγῃ τὴν εὐαισθησίαν τῆς Βουλγαρίας, τὴν ὁποίαν ἡ Ἀντάντ ἤλπιζεν ἀκόμη νὰ σύρῃ πρὸς τὸ μέρος της. Ν' ἀποσύρῃ τις ὅμως ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα τὰς δυνάμεις της συμφώνως πρὸς τὴν αἴτησιν τῆς Ἀντάντ, θὰ ἦτο νὰ μᾶς ἀφήσῃ εἰς τὸ ἔλεος τῶν Βουλγάρων. Παρεκαλέσαμεν, πράγματι, νὰ μᾶς ἐξασφαλίσωσι τὴν ἀκεραιότητα τῆς χώρας, ἐν ᾗ περιπτώσει θὰ ἐπελάμβανεν πρὸς ἀνατολὰς ὅλον τὸν στρατόν μας, ἀφίνοντες οὕτω ἀνοικτὰς τὰς πρὸς βορρᾶν πύλας μας εἰς τοὺς Βουλγάρους.

Ἀλλ' ἡ ἐγγύησις δὲν ἐγένετο ἀποδεκτὴ ὑπὸ τῶν Συμμάχων. Σήμερον εἶπατε θέμα περὶ τὸ ὁποῖον εἶμαι πεπεισμένος ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἔκαμε πολὺ καλὰ νὰ μείνῃ οὐδετέρα ὅσον περισσότερον χρόνον ἠδυνήθη. Ἡ τύχη τῆς Ρουμανίας θὰ ἦτο ἐπίσης καὶ ἰδική μας, καὶ ἡ οἰκονομική μας καὶ γενικὴ βάσις ἂν καὶ κακή, θὰ ἦτο χιλιάκις χειροτέρα.

Εἰ. τῶν λέγων ὅστις ἠνάγκασε τὸν Ἑλληνικὸν νὰ μείνῃ οὐδέτερος ὑπῆρξεν ὅρος διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν ὁμοεθνῶν του ἐν Τουρκίᾳ. Ὅτι ἀφοῦ μετέσχεν ἡ Ἑλλὰς εἰσῆλθεν εἰς τὸν πόλεμον, οἱ Τοῦρκοι διέπραξαν φρικώδη κακουργήματα ἐναντίον ἀνυπεράσπιστων ἀνθρώπων, γυναικῶν καὶ παιδίων ἑλληνικῆς ἐθνικότητος εὑρισκομένων εἰς χεῖρας των.

Ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς μοὶ παρέσχε τὴν βοήθειάν του ἐν τῷ ἰδίῳ τρόπῳ τοῦ βλέπειν ἐπιδείχθη ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι ὅλα τὰ δεινὰ τοῦ ἀποκλεισμοῦ, κατὰ τὸν ὁποῖον ὁ πληθυσμὸς ἀληθῶς ἀπέθνησκε τῆς πείνης, δὲν κατώρθωσαν νὰ τὸν πείσουν ν' ἀντιταχθῇ κατὰ τῆς πολιτικῆς μου.

Ἡ Κατηγορία ἐπὶ Γερμανοφιλίᾳ

Ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω ὅτι ἐνάρξει τοῦ πολέμου δὲν ἠννόησα ὅτι ἐχθρότης ἐσήμαινεν καὶ διακοπὴν πάσης προσωπικῆς σχέσεως καὶ ἐπικοινωνίας. Καθ' ὃν χρόνον ἐπολέμουν μὲ τοὺς Τούρκους ἔλαβον συγχαρητήρια φιλικὰ ἐκ μέρους Τούρκων στρατηγῶν διὰ τὸν τρόπον, καθ' ὃ διηύθυνα τὰς ἐπιχειρήσεις. Ὑπέθετον ὅτι τὸ ἴδιον θὰ ἐγένετο καὶ κατὰ τὸν παγκόσμιον πόλεμον. δηλαδὴ ἡ συμμετοχὴ τῆς Ἑλλάδος παρέτο πλευρὸν μιᾶς τῶν ἐμπολέμων μερίδων δὲν θὰ ἐπηρέαζε τὰς προσωπικάς μου σχέσεις μὲ τοὺς φίλους τοὺς εὑρισκομένους εἰς τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον.

Μετὰ τὴν ἔκρηξιν τοῦ πολέμου μὲ κατηγόρησαν ὡς ἔχοντα γερμανοφίλους τάσεις, διότι ἐδεχόμην εἰς ἀκρόασιν Γερμανούς. Τότε ὅμως ἐδεχόμην εἰς ἀκρόασιν καὶ φίλους μου τῶν Ἐθνῶν τῆς Ἀντάντ. Ἀκριβῶς ἔκαμα ἐξαίρεσιν ἐν τῇ περιπτώσει ἑνὸς Ἄγγλου στρατιωτικοῦ ἀκολού-

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ | ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτησία σελ. 10 | ἐτησία φράγ. 20

ΑΜΕΡΙΚΗΣ: Δολλάρια 4

Αἱ ἐπιστολαὶ τῇ διευθύνσει. Πᾶσα ἐπιστολὴ [illegible] μὴ φέρουσα τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Διευθυντοῦ δὲν [illegible]. Τὰ χειρόγραφα [illegible] δὲν ἐπιστρέφονται.

Τηλεγρ. διεύθ. «MICROULA» Famagusta

Ὑπεύθυνος Συντάκτης

Ν. Κ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

[illegible] Ἐκ τῆς πρώτης Κάϊζερ. [illegible] Σύμμαχοι [illegible] ἕνα κανόν λόγον.

Τηλεγραφήματα εἰς τὸν πρώην Κάϊζερ.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς σχέσεις μου μὲ τὸν πρώην Κάϊζερ, ἡ ἐπιμονή ἑνὸς τῶν τριῶν συμμάχων, διότι τῷ ἐπιτέθη καὶ αἱ σημειώσεις τοῦ τῶν περιθωρίων δεικνύουν θεωρίας ὅτι οὐδέποτε ἔσχον [illegible] τὴν ἐλπίδα [illegible] τῶν κεντρικῶν δυνάμεων. Ἀπαντῶν εἰς ὡς ἐπιλήψεις τους ἐπέμεινα πάντοτε ἐπὶ τὴν ἀνάγκην τῆς οὐδετερότητός μας, καὶ ἡ ἐπιμονή μου αὕτη τὸν ὤθησεν εἰς τὸ νὰ σημειώσῃ [illegible] ἐπὶ τοῦ περιθωρίου τῶν τηλεγραφημάτων μου τὴν λέξιν «Blech», ἀντίστοιχον πρὸς τὴν ἀγγλικὴν λέξιν «bosh» ἢ «rubbish» Κουροφέξαλα. Ἐπέμεινα ἐπίσης ἐπὶ τῆς ἀνάγκης συμμαχίας μετὰ τῆς Ρουμανίας, ὅπως προλάβω πᾶσαν σύγκρουσιν τῶν δυνάμεων τῆς Βουλγαρίας καὶ προσθέτων ὅτι τὰ συμφέροντά μας παρουσιάζονται ἐν τοῖς Βαλκανίοις. Τὰς γνώμας μου, ὅπως εἶπον, συνεπεράσθη ἡ Μεγαλειότης του Διαδ. μου Εἰ. τὰς παρατηρήσεις ταύτας ὁ Κάϊζερ γράφει παρά τι λέξιν «Blech» καὶ ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν εἰσήρχετο εἰς τὸν πόλεμον παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν κεντρικῶν δυνάμεων, δὲν θὰ ἔχωμεν μόνον τὴν εὔνοιαν τῆς Γερμανίας, ἀλλὰ καὶ θὰ ἐχαρακτηρίζετο ὡς κόσμος ὡς ἐχθρά.

Ἐξήγησις πρὸς τὴν Ἀντάντ.

Ἄλλαι κατηγορίαι διεσπάρησαν ἐναντίον μου, ὅτι καὶ πάντοτε ἀδιστάκτως ἀπὸ μόνου τοῦ σκοποῦ νὰ ἐπιρρίψω συμφώνως πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ Διαδ. μ. υ, τοῦ ὁποίου ἡ μεγάλη πειθαρχία, ὅπως ἤδη εἶπον, μοὶ παρέσχε δείγματα τῆς ὑποστηρίξεώς της. Ἀφοῦ δὲ ὅτι ἐγὼ ἐζήτησα κάθε ἐπιθυμίαν ἀπὸ τὸν Διαδ. τοῦ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν πόλεμον, ἐπίσης ὅτι ὁ στρατηγὸς Σαράϊγ ἐν Θεσσαλονίκῃ [illegible] τῆς ἐκ τῶν ἐπισήμων προσβολῆς μου. Ἐρώτησα τὸν Σὶρ [illegible] Ἔλλιοτ, Πρεσβευτὴν τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, ἐὰν ἐλάμβανεν εἰς τὰς διαδόσεις ταύτας. Μ' ἀπήντησεν ὅτι, διότι ἐσον ἀφορᾷ τὸ [illegible] σημεῖον ἐγνώριζεν ὅτι [illegible] ἡ Ἑλλὰς ἐνέδιδεν εἰς τὸν πόλεμον, καὶ διότι ἐγνώριζε θετικῶς ὅτι ἀρχὰ τὸ δεύτερον σημεῖον, ὅτι ἦμην ἀνίκανος διὰ πᾶσαν πρόθεσιν νὰ κινήσω τὸν στρατηγὸν Σαράϊγ ἐκ τῶν θέσεων. Ἐν τούτοις παρ' ὅλας ταύτας τὰς διαβεβαιώσεις ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Ἀντάντ, τὰ κατὰ ταῦτα σχέδια μ' ἀπεδίδοντο ἀφανῶς. Τελευταῖος δηλαδὴ ἀνάγκη, κατὰ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ παρελθόντος ἔτους, διὰ τῆς [illegible] εἰς τὸν τόπον ὅτι ἐπὶ τῇ εἰσαγωγῇ τῆς ἀποχωρήσεως τῶν συμμάχων στρατῶν ἐν Μακεδονίᾳ, μετὰ τὴν μάχην τοῦ Κρεβάλου, ἦμην ἕτοιμος νὰ κηρύξω τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Ἀντάντ. Καὶ ὅμως τὸ γεγονὸς εἶναι ὅτι, χάρις εἰς τὴν μεσολάβησίν μου, ἡ γερμανικὴ προέλασις ἐσταμάτησε εἰς τὴν ἑλληνικὴν μεθόριον καὶ ὅτι τὰ συμμαχικὰ στρατεύματα καθώς ἐσώθησαν ἐκ στάσεως ἐν ἀσφαλείᾳ. Ἐστάλη μὲν τὸ τότε πρὸς τὸν ἐν Ἀθήναις Γερμανὸν Πρεσβευτὴν καὶ ἔδωκα ὁδηγίας εἰς τὸν Πρεσβευτήν μου ἐν Βερολίνῳ νὰ δηλώσῃ εἰς τὸν Φὸν Γιαγωβ καὶ τὸν στρατηγὸν Φαλκενχάϊν, ὅτι, ἐν ᾗ περιπτώσει τὰ γερμανικὰ στρατεύματα πέρασαν τὰ ἑλληνικὰ σύνορα, θὰ τὰ ἀπέκρουον πρὸς τὸν ἑλληνικὸν στρατόν. Ἡ μεσολάβησις αὕτη ἔσχεν τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα καὶ οὕτω ὁ σκοπὸς μας [illegible] τὴν οὐδετερότητά μας παρέσχεν, ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ εἰς τοὺς συμμάχους σπουδαίας ὑπηρεσίας.

Ἐὰν ὑπάρχῃ ἀνάγκη καὶ ἄλλων ἐνδείξεων περὶ τῶν καλῶν μου διαθέσεων πρὸς τὴν Ἀντάντ, θὰ ἐχρησίμευε νὰ ὑπομνήσω ὅτι, ὅταν ἐπέδωσε τὸ τελεσίγραφον τῆς 21 Ἰουνίου 1916, ὁ στρατηγὸς Σαράϊγ δὲν εἶχεν εἰμὴ 100 χιλ. ἀνδρῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἐν ᾧ ὁ ἑλληνικὸς στρατός, ὅστις τότε ἦτο ἐν [illegible], ἀνήρχετο εἰς 300 χιλ. ἄνδρ. Ἡ στιγμὴ λοιπὸν ἦτο κατάλληλος διὰ μίαν συμμαχίαν μὲ τὰς κεντρικὰς δυνάμεις. Εἶναι λοιπὸν ἄτοπον νὰ λέγῃ κανεὶς ἔχων ἐνώπιον του τὰς κατάλληλους ταύτας περιστάσεις, ὡς οὐδέποτε θὰ ἐσκεπτόμεθα νὰ ἐπωφεληθῶμεν διὰ ἀπειλήσωμεν, τὰς ἐχθρικὰς μας πρὸς τὴν Ἀντάντ διαθέσεις μας. Ἡ Κυβέρνησις μας πρὸς τοὺς συμμάχους κατεδείχθη καὶ ὑπὸ τοῦ γεγονότος ὅτι τοῖς ἐπετρέψαμεν ἀπ' ἀρχῆς νὰ κάμωσι χρῆσιν τοῦ λιμένος τῆς Θεσσαλονίκης ὡς τροφοδοτικῆς βάσεως καὶ πολεμικῆς πρὸς ὅφελος τοῦ σερβικοῦ στρατοῦ. Τοὺς ἐπετρέψαμεν ὡσαύτως νὰ ἐγκαθιδρύσωσι μέσω ἐν Μακεδονίᾳ ἐν ᾧ ἡ Κέρκυρα, αἱ Σποράδες καὶ ὅλαι αἱ νῆσοι τῆς Ἑλλάδος μετεβλήθησαν εἰς ναυτικὰς βάσεις διὰ τοὺς στόλους των. Αἱ παραχωρήσεις αὗται ἦσαν ἀρκούντως ἱκαναὶ ὅπως ὁδηγήσωσι τὰς κεντρικὰς δυνάμεις νὰ μᾶς κηρύξωσι τὸν πόλεμον. Πράγματι, μας ἀπέστειλαν διαμαρτυρίας καὶ ὑπομνήματα, ἕκαστον τῶν ὁποίων ὑπεδείκνυε ὑπὸ ἀπειλήν.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ὁ ὑποσημειούμενος δηλῶ ὅτι τοῦ ἐγγράφου μου τοῦ οὗ ὅτι τὰ ἐν τῷ παραρτήματι τῆς Ἐφημερίδος «ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΣ» τῆς 15/28 Φεβρουαρίου 1920 ὑπ' ἐμοῦ γραφέντα [illegible] εἰς τὸν κ. Διευθυντὴν τῆς Ἐφημερίδος «ΚΥΠΡΟΣ», εἶδε σκοπὸν εἶχον νὰ προσβάλουν τὴν τιμὴν καὶ ὑπόληψιν αὐτοῦ. Ἐπὶ πλέον δηλῶ ὅτι εἶμαι πάντοτε ἕτοιμος ν' ἀποσύρω καὶ ἀποσύρω πᾶσαν λέξιν ἢ φράσιν ἥτις ἐξέφευγε νὰ παρερμηνευθῇ εἰς βάρος αὐτοῦ, δράττομαι δὲ τῆς εὐκαιρίας νὰ ἐκφράσω τὴν βαθεῖαν μου λύπην ἐὰν ἄκων προσέκρουσα κατὰ τὰ ἐπεισόδια ἐγένοντο, ὥστε τὰ γραφέντα νὰ προξενήσωσι πᾶσαν στενοχωρίαν ἢ ἐνόχλησιν εἰς τὸν κ. Διευθυντὴν τῆς «ΚΥΠΡΟΥ».

Ἐν Βαρωσίοις τῇ 6/18 Μαρτ. 1920

Α. Γ. ΖΑΔΟΓΙΑΝΝΗΣ

CURTIS'S & HARVEY Ltd LONDON

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΘΗΚΗ ΕΝ Κ. ΠΡΑ

Α. ΚΙΡΖΗΣ καὶ Σια

ΕΑΡΑ ΕΚ ΛΕΜΕΣΟ

— Μεγάλη παρακαταθήκη Ἀγγλικῆς Πυρίτιδος παντὸς εἴδους.

— Τιμαὶ ἀσυναγώνιστοι συναγωνισμοῦ.

— Ποιότης ἀπαράμιλλος.

— Ἀποστολαὶ γίνονται εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς Κύπρου κατόπιν αἰτήσεως.

Εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Δημητ. Χ. Γαβριηλίδου ὑπάρχει παρακαταθήκη κουλακίων καὶ ὅλα τὰ ἄλλα εἴδη τῆς [illegible]. Τιμαὶ λίαν συγκαταβατικαί.

ΛΕΜΕΣΙΑΝΕΣ ΗΜΕΡΕΣ

[illegible]

Τὰ πράγματα [illegible] νὰ παρακολουθῶμεν μὲ πρόσωπον τὸ ὁποῖον δὲν κατεῖχε τὸ ἀξίωμα τοῦ διδασκάλου, θὰ ἦτο ἐντελῶς [illegible]. Ἀλλὰ [illegible] τῆς προσοχῆς [illegible] τοῦ Δημ. τῆς Ἀντάντ. [illegible] διδασκαλίας [illegible].

[illegible]

8 Μαρτίου 1920 — Ο ΔΕΛΤΑ

ΕΚ ΡΙΖΟΚΑΡΠΑΣΟΥ

Τὴν παρελθ. Κυριακὴν 1 Μαρτίου 1920, ἐτελέσθη ἐν τῇ ἐνταῦθα ἐκκλησίᾳ τῆς Ἁγίας Τριάδος μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν πεσόντων κατὰ τοὺς δύο τελευταίους πολέμους. Τοῦ μνημοσύνου προέστη ὁ πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης Ἐλευσῖνος κ. Θεόδωρος, ὅστις ἐξεφώνησε λόγον. Ἐξῆρε τὸν πατριωτισμὸν καὶ τὴν αὐτοθυσίαν τῶν ἀθλητῶν τῶν ἐτῶν 1912 καὶ 1918 [illegible] ἐπὶ τοῦ κενοταφίου. [illegible] ὁ κ. Κ. Α. Καλλάνης, κατέθεσε καὶ οὗτος στέφανον ἐξ ὀνόματος τῶν ἐκπαιδευτηρίων τῆς κοινότητος.

Ἡ Σχολικὴ ἐπιτροπεία τῆς κοινότητος [illegible] διδασκάλων, ὅτι ἀναγνωρίζει πλήρως τὰ δίκαια [illegible] καὶ ὅτι θὰ τοῖς δώσῃ τοιοῦτον ὡς ἐπιτρέψῃ τὸ ταμεῖον. Ἀπεστ. Ἀνδρέου τὸ ἐπεῖχε [illegible] Ἡ ἀπάντησις [illegible] ὡς ἀρνητικὴ [illegible] ἐστειλαν τελεγράφημα πρὸς τὴν Σχολ. Ἐφορείαν [illegible] ὅτι ἀπὸ τῆς προχθές, Τετάρτης, 4 Μαρτίου 1920, δὲν τοῖς δοθῇ [illegible] θὰ κηρύξωσιν ἀπεργίαν. Τὸ τελεσίγραφον τοῦτο ὑπογράφει ὁ κ. Κ. Α. Καλλάνης, καὶ [illegible] Ἀντωνιάδης [illegible] ὁ κ. Ν. Ι. Βακάλης, Ἀντ. Ἀντωνιάδης, Γ. Σ. Χαριάδης καὶ Γεώργ. [illegible] διδάσκ. τοῦ Ἀρρεναγωγείου καὶ αἱ Δες Κατίνα Σεργίου καὶ Ἀνδριάνη Παντελῆ διδασκάλισσαι τοῦ Παρθεναγωγείου.

Ἐγένετο συνεννόησις μετὰ τῶν ὅ.[illegible] Αἰγιαλούσης ὅπως ἀπὸ κοινοῦ καὶ ταυτοχρόνως ἄρξηται ἡ ἀπεργία ἐν περιπτώσει μὴ παροχῆς ἐπιδόματος.

— Ὁ ἔχων τὴν τιμὴν νὰ γράψῃ [illegible] Κυριακήν, 1 Μαρτίου 1920 διέλεξεν εἰς τὸ Ἀρρεναγωγεῖον, ὁμιλήσας περὶ [illegible] ἐνώπιον τῶν γονέων τῶν μαθητῶν, τῆς Σχολ. Ἐφορείας, τῶν διδασκάλων, διδασκαλισσῶν, μαθητῶν καὶ μαθητριῶν. Ἐτόνισε τὴν ἀνάγκην τῆς [illegible] φοιτήσεως τῶν μαθητῶν εἰς τὰ Σχολεῖα, [illegible] σύστημα τῆς ἀνατροφῆς τῶν παίδων [illegible] ἀνάγκην [illegible] μεγαλυτέρου ἐνδιαφέροντος ἐκ μέρους τῶν γονέων δι' αὐτούς. Τὴν διά-

[illegible] ἐκ τοῦ Πατρικοῦ. [illegible] Θεόδωρος.

Ριζοκάρπασον 2/15 Μαρτίου 1920

Γ. Χ.

ΑΠΟ ΤΑ ΚΟΚΚΙΝΟΧΩΡΙΑ

Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην ἡ ἡμέρα [illegible] μέρες τοῦ Φεβρουαρίου καὶ γιατὶ οἱ διδάσκαλοι καὶ αἱ διδασκάλισσαι τῶν χωρίων Παραλιμνίου καὶ Δερύνειας καὶ ὁ διδάσκαλος [illegible] μετὰ τῶν μαθητῶν μέχρι τοῦ χωρίου Σωτῆρα καὶ συνηντήθησαν μετὰ τοῦ διδασκάλου τοῦ χωρίου τούτου.

Κατὰ τὴν συνάντησιν ταύτην, [illegible] τοῦ διδασκάλου καὶ ἀπεφασίσθη [illegible] καὶ [illegible] νὰ [illegible].

Οἱ διδ. τῶν Κοκκινοχωρίων [illegible] Ἀγίου [illegible] ὁ ἐκ τῆς ὁδοῦ [illegible] ὅπως ὁ Ἀρχιεπίσκοπος [illegible] τῆς ἐκκλησίας [illegible].

Ὁ καιρὸς ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι πολὺ [illegible] διὰ τὴν γεωργίαν. [illegible] Σάββατον καὶ [illegible] Κυριακήν, ἔβρεξε βροχὴ ἡ ὁποία [illegible] τὴν διψασμένην [illegible].

Σωτῆρα 10/23

ΓΚΙΚΑΣ ΓΚΙΩΝΗΣ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Καθιστῶ γνωστὸν ὅτι ἀπὸ τῆς 1/14 Μαρτίου ἐ. ἔ. διέλυσα τὴν μετὰ τοῦ κ. Ἀντωνίου Μιχαὴλ Μαρῆ συνεταιρισμόν μου.

Ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμέρας μηνίας δὲ θὰ ἐξακολουθήσω τὰς αὐτὰς ὡς καὶ πρὶν ἐμπορικὰς ἐργασίας τοῦ καταστήματός μου (ἐν Βαρωσίοις) διὰ τὸν μου λογαριασμὸν μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι θέλω περιβληθῇ διὰ τῆς αὐτῆς ὡς καὶ μέχρι σήμερον ἐμπιστοσύνης τοῦ ἀξιοτίμου κοινοῦ.

Μετὰ τιμῆς

ΔΗΜΗΤΡ. Χ. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ

Βαρώσια 2/15 Μαρτίου 1920.

2—4

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ ΝΕΑ

— Τὴν μεσημβρίαν τῆς προχθὲς Δευτέρας [illegible] ὑπὸ τοῦ Ἐντ. Δημάρχου κ. Γ. Σ. Εμφιετζῆ τοῦ Προέδρου τῆς Σχολ. Επιτροπείας κ. Μιλτ. Σιακαλλῆ καὶ τῆς διευθυντρίας τοῦ παρθεν. Παρθεναγωγείου Δος Ἑλένης Γ. Χατζηπέτρου ἐξ ὀνόματος τῆς Εκπαιδευτικῆς Ἐπιτελείας, τὰ ψηφίσματα πρὸς τὸν Εὐεργέτην τῆς Πόλεως κ. Λουκᾶν Γεωργίου. Τὰ κείμενα τῶν ψηφισμάτων καὶ τὰς προσφωνήσεις δι' ὧν συνοδεύθη ἡ ἐπίδοσις τούτων θέλομεν δημοσιεύσει εἰς τὴν προσεχῆ ἔκδοσίν μας.

— Χθὲς διεξήχθησαν ἐν Λευκωσίᾳ αἱ δημοτικαὶ ἐκλογαί. Μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν τίθεται ἡ ἐφημερὶς ἐπὶ τοῦ πιεστηρίου οὐδεμία πληροφορία περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων ὑπάρχει.

— Ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀνεχώρησε διὰ τοῦ ἀτμόπλοιου τῆς παρελθ. ἑβδομάδος ἐπιστρέψων εἰς Ἀγγλίαν.

— Βροχαὶ ἄφθονοι καὶ λίαν ὠφέλιμοι διὰ τὴν γεωργίαν κατέπεσον πρὸ [illegible] καθ' ὅλην σχεδὸν τὴν Νῆσον.

Πάντες οἱ διδάσκαλοι τῆς πόλεως μας ἐκήρυξαν ἀπὸ τῆς πρωΐας τῆς χθὲς ἀπεργίαν. Λεπτομερείας τῆς ἀπεργίας ταύτης ὡς καὶ ἀναστατώσεων τῆς Κυπριακῆς Πρεσβείας καὶ ἄλλων ὕλην θὰ ἐκδώσωμεν εἰς παράρτημα ἐντὸς τῆς ἡμέρας.

— Ὁ Ἐντιμ. Δήμαρχος Βαρωσίων κ. Γεωργ. Σ. Ἐμφιετζῆς ἅμα ὡς ἐγνώσθη τὸ τηλεγράφημα δι' οὗ παρεχωρεῖτο ἐντολὴ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐφ' ὁλοκλήρου τῆς Θρᾴκης μέχρι Τσατάλτζας καὶ ἐπὶ τῆς Σμύρνης, διὰ τηλεγραφήματός του πρὸς τὸν Πρωθυπουργὸν τῆς Ἑλλάδος κ. Ἐλ. Βενιζέλον ἐχαιρέτισε τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν ὑποδούλων ἀδελφῶν εὐχηθεὶς τὴν ὁλοκληρωτικὴν ἀποκατάστασιν τοῦ ἔθνους καὶ συνεχάρη τὸν κ. Βενιζέλον διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἀγώνων του.

— Ἐλάβομεν τὸν Ισολογισμὸν τῆς διαχειρίσεως τῆς Εκκλησ. Ἀποστ. Ἀνδρέου ἀπὸ 1/9/918 μέχρι 31/8/1919 ἐξ ἧς ἐμφαίνεται ἐνεργητικὸν λίραι 5418. 2. 1/2.

— Τὴν παρελθ. Πέμπτην ἡμέραν ὑποβολῆς προσόντων Δημοτικῶν Συμβούλων διὰ τὴν πόλιν μας ὑπεβλήθησαν τοιαῦται διὰ τοὺς κ. κ. Γεωργ. Σ. Εμφιετζῆν, Π. Γ. Χατζηπέτρου, Ι. Φ. Αλεξανδρίδην δικηγόρους, Μιχ. Ι. Λοΐζου, Εμμ. Κοκκίνου, Μιχ. Γ. Μιχαηλίδην ἐμπόρους, Χαρ. Δημητρίου κτηματίαν καὶ Λ. Γ. Ζαλουμίδην δημοσιογράφον. Ἐπειδὴ αἱ ὑποβληθεῖσαι προτάσεις ὑπερβαίνουν κατὰ μίαν τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν τῶν Ἑλλήνων μελῶν τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου Βαρωσίων Αμμοχώστου ὁ Ἐντ. κ. Διοικητὴς ὥρισε τὴν προσεχῆ Πέμπτην 12/25 Μαρτίου ἡμέραν διεξαγωγῆς τῆς ψηφοφορίας. Θεωρεῖται βέβαιον ἐν τούτοις ὅτι μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης θ' ἀποσυρθῇ εἷς τῶν ὑποψηφίων καὶ οὕτω δὲν θὰ παραστῇ ἀνάγκη ψηφοφορίας.

ΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΕΙΣ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΝ

Τὴν παρελθ. Πέμπτην ἀφίχθη εἰς τὸν λιμένα μας τὸ Ρωσσικὸν ἀτμόπλοιον «Σαρατόφ» τοῦ ὁποίου ἐπιβαίνουν 1309 ἐν ὅλῳ Ρῶσσοι πρόσφυγες. Ἐκ τούτων ὑπερχίλιοι εἶναι γυναικόπαιδα οἱ δὲ ὑπόλοιποι συγγραφεῖς, καθηγηταί, καλλιτέχναι, ἰατροί, γεωργοί, δημοσιογράφοι καὶ στρατιωτικοί. Τὸ ἀτμόπλοιον παρέμεινε μέχρι τῆς μεσημβρίας τοῦ Σαββάτου ἐκτὸς τοῦ λιμένος χωρὶς νὰ ἐλευθεροκοινωνήσῃ ἀκολούθως δὲ ἀπεσύρθη εἰς τὸν προλιμένα ὅπου καὶ εὑρίσκεται ἀκόμη. Λέγεται ὅτι ἐπ' αὐτοῦ εὑρίσκονται περὶ τοὺς 80 ἀσθενεῖς ἐκ διαφόρων νόσων ἰδίως ἐκ τυφοειδοῦς πυρετοῦ καὶ ἐξανθηματικοῦ τύφου καὶ ὅτι ἡ μὴ μέχρι τοῦδε ἀποβίβασις τῶν προσφύγων ὀφείλεται εἰς ἀποφάσεις τῶν ἐνταῦθα ἀρχῶν ὅπως παρασχεθῇ εἰς αὐτὰς χρόνος καὶ λάβωσι τὰ ἐπιτούμενα μέτρα πρὸς πρόληψιν μεταδόσεως τῶν νόσων τούτων.

Ὅτε τὸ ἀτμόπλοιον εὑρίσκετο ἐντὸς τοῦ λιμένος ἀντιπαρέλαβομεν μετὰ πολλῶν ὅσοι καὶ Ρωσσίδων προσφύγων ἐπιβατῶν τὴν Ἀγγλικὴν καὶ Γαλλικὴν οἵτινες μᾶς περιέγραψαν μετὰ μελανωτέρων χρωμάτων τὴν δημιουργηθεῖσαν ἐν Ρωσσίᾳ κατάστασιν, δὲν εὗρον δὲ λόγους νὰ ἐκφράσωσι τὴν εὐγνωμοσύνην των πρὸς τὸ Ἀγγλικὸν καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη τὰ ὁποῖα ἀνέλαβον νὰ τοὺς σώσωσιν ἀπὸ τοὺς ὄνυχας τῶν Μπολσεβίκων.

Τὴν μεσημβρίαν τοῦ Σαββάτου ἀφίκετο καὶ ἕτερον ἀτμόπλοιον προερχόμενον ἐκ Πειραιῶς ὑπὸ τὸ ὄνομα «Χερσὼν» τοῦ ὁποίου ἐπέβαινον 700 Ρῶσσοι πρόσφυγες τῶν τελευταίων ἐν Ν. Ρωσσίᾳ κατὰ τῶν Μπολσεβίκων μαχῶν, ἡ ἀναγκασθέντες ἐκ ἐκ [illegible] καὶ 140 ἰατροὶ καὶ νοσοκόμοι.

Τοῦ «Χερσῶνος» παρέμεινεν ὁδοιπορικῶς ἔξωθι τοῦ λιμένος μας μέχρι τῆς πρωΐας τῆς προχθὲς ὅτε ἐπετράπη ὁ εἴσπλους, καὶ ἡ ἐνάρξις τῆς ἀποβιβάσεως τῶν πρασφύγων ἥτις ἐξηκολούθησε καὶ καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τῆς χθές. Οἱ ἀποβιβαζόμενοι πρόσφυγες μεταφέρονται ἀμέσως εἰς Καραολον ὅπου θὰ ἐνδιαιτηθοῦν ἀλλά προῦσαν δὲ ὅλα τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς ἀπολύμανσιν καὶ πρόληψιν μεταδόσεως νόσου τινὸς μεταξὺ τοῦ ἀστικοῦ πληθυσμοῦ κατὰ τὴν σύσκεψιν τὴν γενομένην μεταξὺ τῶν εἰδικῶν καὶ τῶν ἀρχῶν παρουσίᾳ τῆς Α. Ε. τοῦ Ἀρμοστεύοντος κατελθόντος διὰ τρένου ἐκ Λευκωσίας ἐνταῦθα τὴν προχθὲς Κυριακήν. Λέγεται ὅτι μετὰ τὸν ἀπόπλουν τῆς «Χερσῶνος» θὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἀποβίβασις καὶ τῶν προσφύγων τοῦ «Σαρατόφ» πλὴν τῶν ἀσθενῶν οἵτινες θ' ἀποσταλῶσιν εἰς «Ἀλεξάνδρειαν» καὶ οἵτινες θὰ ἐκδιδασθῶσι θὰ ὑποστῶσι μακροχρόνιον κάθαρσιν καὶ ἀπολύμανσιν.

— Τὸ ἀπόγευμα τῆς χθὲς τὸ «Σαρατόφ» ἀπέπλευσε μετὰ τῶν προσφύγων δι' Ἀλεξάνδρειαν ὡς λέγεται.

ΤΥΠΟΙΣ ΝΙΚΗΣ

ΣΑΠΩΝ

ΜΕΤΖΙΚΑΛ — MAGICAL

Gossages' "Magical"

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΝ ΚΥΠΡΩ

ΚΥΡΙΔΗΣ & ΠΑΝΤΕΛΙΔΗΣ

ΕΝ ΛΑΡΝΑΚΙ

WILLIAM GOSSAGE & SONS LTD WIDNES, ENGLAND.

Ἀφοῦ δοκιμάσητε ὅλα τὰ εἴδη τῶν ἐν τῇ νήσῳ εἰσαγομένων σαπώνων, ζητήσατε καὶ τὸν σάπωνα Κόσετζ, [illegible] καὶ τότε ἀσφαλῶς θὰ πεισθῆτε, ὅτι εἶναι ὁ ἀγνότερος καὶ οἰκονομικώτερος πάντων. Ἐβραβεύθη διὰ χρυσῶν μεταλλίων εἰς τὰς βιομηχανικὰς ἐκθέσεις Δουβλίνου, Λονδίνου καὶ Κειπτάου καὶ ἔλαβε τὸ «Μέγα Βραβεῖον» εἰς τὴν παγκόσμιον ἔκθεσιν τῶν Παρισίων.

Ἡ ποιότης «Μέτζικαλ» ἔδωσε μαγικὰ ἀποτελέσματα. Χρησιμοποιεῖται σήμερον εἰς ὅλην τὴν νῆσον μας, ἡ δὲ κατανάλωσις ὅλον καὶ αὐξάνει καταπληκτικῶς. Δὲν ἀφήνει τὴν κακὴν ὀσμὴν ποῦ ἀφήνουν ἄλλοι σάπωνες εἰς τὰ πλυνόμενα ἀσπρόρρουχα, δὲν ἐμπεριέχει καταστρεπτικὰς οὐσίας, αἵτινες λυμαίνουν ἀρρουχα, δὲν λυώνει ἀμέσως, εἶναι ὁ εὐθηνότερος καὶ οἰκονομικώτερος σάπων. Μία μόνη δοκιμὴ θὰ σᾶς πείσῃ περὶ τούτου.

Πωλεῖται παντοῦ εἰς τιμὰς συμφερούσας.

Διὰ παραγγελίας ἀπευθυνθῆτε:

ΚΥΡΙΔΗΝ ΚΑΙ ΠΑΝΤΕΛΙΔΗΝ, ἐν Λάρνακι